

ΛΟΓΟΣ

Επιμέλεια: Εύη Πεπέ

ΛΟΓΟΣ

ΕΝΔΙΑΘΕΤΟΣ

η έλλογη ιδιότητα του
ανθρώπου, η σκέψη και νόηση

ΟΜΙΛΙΑ

η ομιλητική ικανότητα του
ανθρώπου
συνδυασμός έναρθρων φθόγγων
για την δημιουργία λέξεων και
προτάσεων

**η γλώσσα ως ομιλητική ικανότητα του ανθρώπου εξελίσσεται
μαζί με τη σκέψη, καθώς μεταξύ τους υπάρχει σχέση
διαλεκτική, σχέση αλληλεπίδρασης**

ΛΟΓΟΣ

ΓΡΑΠΤΟΣ

προηγείται ιστορικά / χρονικά

ΘΕΤΙΚΑ

καλοδουλεμένος,
φροντισμένος, επίσημος,
αποφεύγονται
γραμματικοσυντακτικά
λάθη

ΑΡΝΗΤΙΚΑ

τυπικός, ανοίκειος και
επιτηδευμένος αφού δεν
χρησιμοποιεί άλλα στοιχεία
πέραν του γλωσσικού
κώδικα

ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΣ

έπεται ιστορικά / χρονικά

ΘΕΤΙΚΑ

αμεσότητα, ζωντάνια,
παραστατικότητα λόγω της
ύπαρξης παραγλωσσικών
και εξωγλωσσικών
στοιχείων

ΑΡΝΗΤΙΚΑ

πρόχειρος και λιγότερο
φροντισμένος, περιέχει
ποικίλα
γραμματικοσυντακτικά
λάθη λόγω κερκτημένης
ταχύτητας και απροσεξίας

διαθέτει ακριβολογία και
σαφήνεια και ενδείκνυται
σε επίσημες περιστάσεις,
όπως επιστημονικές μελέτες
και εργασίες και κείμενα
υψηλών διανοημάτων

δεν δίνει τη δυνατότητα
άμεσου διαλόγου

δίνει τη δυνατότητα
διαλόγου και ευνοούνται τα
επεξηγηματικά και άλλα
σχόλια που διευκολύνουν
την κατανόηση του
εκάστοτε θέματος

χαρακτηρίζεται από
ασάφεια και αοριστία και
ενδείκνυται για την
επικοινωνία στην απλή
καθημερινότητα όπου δεν
απαντούν υψηλά
διανοήματα και υπάρχει η
δυνατότητα επεξήγησης

τα γραπτά κείμενα νικούν
το χρόνο και τη λήθη και
διατηρούν αναλλοίωτο το
περιεχόμενό τους

κατανοητός σε μια μερίδα
ανθρώπων, των
εγγράμματων

κατανοητός από την
πλειονότητα των ανθρώπων
λόγω της ύπαρξης
παραγλωσσικών στοιχείων
και δυνατότητας διαλόγου

το περιεχόμενο προφορικού
λόγου εύκολα λησμονείται
και δεν διατηρείται
αναλλοίωτο στο πέρασμα
του χρόνου

ΛΟΓΟΣ

ΔΙΚΑΙΟΣ		ΑΔΙΚΟΣ	
ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ	ΣΚΟΠΟΣ	ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ	ΣΚΟΠΟΣ
χρήση κυριολεξίας και λελογισμένη χρήση λεκτικού συμβολισμού	καλλιεργεί τον ορθολογισμό αποσκοπεί στην εύρεση της αλήθειας, της ουσίας των πραγμάτων	χρήση συναισθηματικά φορτισμένου λεξιλογίου και λεκτικού συμβολισμού	υποβολή αυταπόδεικτων αληθειών, αποπροσανατολισμός δέκτη
λόγος τεκμηριωμένος με επιχειρήματα	σαφήνεια, ακριβολογία, προωθεί την λογική επεξεργασία των νοημάτων	χρήση αφηρημένων εννοιών, στομφώδες, πομπώδες ύφος	σύγχυση δέκτη, ο οποίος θαμπώνεται από την ρητορεία του πομπού
συμμετρική χρήση ονοματικών και ρηματικών τύπων	σαφήνεια, ακρίβεια, πλήρως κατανοητό περιεχόμενο	κυριαρχία ονοματικού και περιορισμός ρηματικού λόγου	αοριστίες, ασάφειες που προκαλούν σύγχυση και καθιστούν τον λόγο δυσνόητο
λελογισμένη χρήση χρόνων και εγκλίσεων	δεν επιδιώκει τον δογματισμό προωθεί την ελεύθερη σκέψη	δεοντολογική διατύπωση μέσω χρήσης μελλοντικών χρόνων και υποτακτικής και προστακτικής έγκλισης & βεβαιωτική διατύπωση μέσω χρήσης εξακολουθητικών χρόνων και οριστικής έγκλισης	προβολή μηνυμάτων ως αδιαμφισβήτητων υποβολή συναισθημάτων, διαθέσεων, δεσμεύει ηθικά τον δέκτη και δεν του αφήνει περιθώρια ελέγχου της ορθότητας των λεγομένων,

Επιμέλεια: Εύη Πεπέ